

Amelias Vänner plusgiro 4146312-6 / bankgiro 356-1529

Nyhetsbrev 2012-05-20

Kära Ameliavänner!

Den 1 juni invigs den nya förskolan med buller och bång och Amelias vänner kommer att vara med på ett hörn då vi lovat hjälpa till med en slant för att det skall bli en minnesvärd dag. Mer om det kommer i nästa brev.

Alla är väldigt glada över hur tomten Ekukhanyeni utvecklats med ett antal byggnader, klätterställning, plantering av träd, och allmän uppsnygning samt kok- och tvättmöjligheter etc. En del av detta kunde ni se på Evas bilder på www.ameliasvanne.blogspot.com.

Men nu finns det också snart en godkänd förskola som var Amelias dröm redan 2004 när vi först mötte henne och långt innan hon fick den här marken. Då kändes det väldigt avlägset om inte omöjligt att tänka sig något sådant.

SASDI:s planer på att bygga en permanent skola i tegel när de fått in nödvändiga medel kvarstår men eftersom det tar längre tid än väntat och Amelia ville försöka registrera en förskola i sk Wendyhus såg de en möjlighet att bistå henne i detta arbete. Amelia hade ju redan köpt ett Wendyhus men med pengar från golfklubben finns där nu ytterligare ett.

Barnen är många och kommer att indelas i grupper om 25 /klassrum.

SASDI har tiggat ihop en del pengar men framför allt hjälpt till praktiskt, i samråd med Amelia, med organisering, inköp, kontakt med myndigheter etc. De har avslutat sådant som Amelia påbörjat vad gäller dragning av el och vatten/avlopp och också påbörjat en praktisk lärarutbildning för de 5 tjejer som Amelia valt.

Ja, de har sett till att de krav som ställs från myndigheterna för registrering uppfylls.

Behöriga lärare är ett av dem.

Visserligen behöver alla fem ha collegeutbildningen på ett och ett halvt år och tre av dem har redan avslutat den, en blir färdig i december och den yngsta Queenie börjar snart.

Collegeutbildningen är gratis men enbart teoretisk så en praktisk utbildning med en lärare som kommer till Ekukhanyeni och som också tar tjejerna till andra skolor på studiebesök har visats sig mycket uppskattad av tjejerna som visat stort engagemang.

Under ett studiebesök noterade dem att skolbarnen verkade veta vad de skulle göra och lyssnade bra på läraren. De undrade: Hur gör man som lärare för att det skall bli så?

Jag pratade med en av flickorna, Lebo, i måndags och hon berättade att de redan lärt sig mycket och att praktiskt arbete stärkt deras självförtroende. De är väldigt stolta över att snart ha en yrkesutbildning.

Lebo: "Jag har nu lärt mig att det är inte bara vi som lär barnen - utan de lär oss.

Att läraren kommer till oss gör det lättare för Mama att ersätta oss när vi går på college är vi borta från 7.00 till 16.00."

Utbildningen har alltså påbörjats men efter maj är pengarna slut (den var alltså inte gratis som vi trodde) och det är där vi kommer in. Styrelsen fick en förfrågan och eftersom Amelias vänner har beslutat prioritera utbildning när så är möjligt kommer vi att bidra med ca 35000 kr. Vi vet ju att dessa tjejer, när den permanenta skolan är byggd, kommer att ha den

Amelia är glad över vårt stöd till tjejerna även om hon helst vill att de tar egna initiativ som de gjort med collegeutbildningen. Hon förstår att det är bra för deras självförtroende om de får den här praktiska utbildningen men hon tycker att vi redan gör så mycket för Sakhumzi att hon egentligen inte vill be oss om mer.

Just nu har ännu en sorg drabbat henne då hennes yngste son Andrew helt oväntat avled endast 42år gammal. När jag talade med henne visste hon inte orsaken och oroade sig över hur hon skulle klara att ordna med begravning för han liksom de flesta i Mfuleni har inte haft råd med någon försäkring och i deras kultur är begravningsritualen mycket viktig och många vill närvara.

Det är snabba kast mellan glädje och sorg på Sakhumzi.

Igår levererades en stor mängd pedagogiskt material som inköpts för R 10000 som skänkts av en ung holländska och hennes vänner. Förtjusningen var stor bland både barn och lärare när allting skulle testas. Barnen har t ex aldrig fått arbeta med målarfärg tidigare och var stormförtjusta. Det var också glädjande att se hur lärarna redan tagit till sig av undervisningen de fått. Queenie som är yngst av dem visade upp oväntade ledaregenskaper och SASDI folket kunde ännu en gång konstatera att Amelia gett tjejerna en bra start i livet.

Här på SASDIs blogg kan ni läsa mer och se lite bilder.

<http://sasdifoundation.com/2012/05/14/cognitoergo-sum-i-think-therefore-i-am-descartes/>
<http://sasdifoundation.com/2012/05/18/leadership-learning-and-love/>

Styrelsefrågan är ännu inte i hamn men arbetet fortskrider och Eva och Göran har knutit ett stort antal viktiga kontakter i Cape Town och det uppskattar vi mycket. Att de träffat så många personer på plats bådar gott för framtiden. Amelia var mycket glad över att så många kom till mötet som Eva och Göran anordnat.

“I loved the meeting we had and didn't expect so many to be there. It was a very fruitful meeting and I am very happy to work with all of them.

En av dem som var med var Solani en trebarnsfar som Amelia anställt för att finnas till hands för de unga männen som behöver en manlig förebild men också som allt-i-allo för Amelia. Han har dator och vi har redan haft mailkontakt.

Hemsidan är skapad men det är mycket arbete med att lägga in text och bilder så vi undrar om det är någon som skulle kunna tänka sig att hjälpa till med det?

Amelia sänder som alltid de varmaste hälsningar till alla Ameliavänner och säger att hon ser fram emot vintern med lite mindre oro i år.

Jag minns vårt första besök 2004 då ett 30-tal småbarn stod i en ring och en boll kastades från en äldre kvinna till ett barn i taget och alla väntade tålmodigt på sin tur att få kasta bollen. Stora förändringar har skett sedan den dagen och Amelias Vänner kan känna sig stolta över att ha varit en del av detta.

Sommar – äntligen! -hälsningar från styrelsen / Barbro